

[Gade]

den samlede grundtanke var nået til regeringens tankevirksomhed, men det er vi forskånet for.

Vi skal altså i nogen grad fortsat grundlæggende diskutere et blålys. Det er først og fremmest Ørestaden, jeg tænker på. Det er noget, der intet perspektiv er i, selv om det bliver påstået, og hvor det stort set kun er urealistiske papirtigre, man prøver at opfinde for måske at tage nogle andre beslutninger, som kunne være meget fornuftige.

Dette lovforslag om Københavns Havn er et bedre forslag, fordi der er enighed om, at der skal ske noget med havnen. I den sammenhæng vil SF gå ind i diskussionen om havnen, som vi har gjort det før.

Vi nåede ikke særlig langt i afklaringen under det udvalgsarbejde, vi havde i sidste samling. Som det ligger i dag, vil vi gerne kigge på en model med to selskaber. Men vi er også åbne over for det, som den socialdemokratiske ordfører sagde her fra talerstolen om, at man måske skulle undersøge, om man kunne løse det hele ved formålsparagrafændringer og bestyrelsessammensætninger osv. Det har vi ikke lagt os fast på, og vi synes egentlig også, at regeringen godt kunne have gjort sig lidt flere overvejelser, fordi det var åbenbart for alle, at der var nogen tvivl i sidste samling.

Vi ved, at der er en diskussion med havnen om noget jura, om ekspropriation osv., og den diskussion må vi også kigge på i udvalget endnu en gang. Vi skulle nemlig lave en sådan konstruktion – hvor de, der nu truer med en højesteretssag, ikke har ret, hvad vi ikke tror de har, men at de alligevel kunne få lavet en sådan situation – at det, der egentlig er formålet med hele projektet, nemlig at der kommer gang i udviklingen af havnen, og at der kommer nogle fornuftige projekter i gang i havnen, at det bliver forskertset.

Vi går ind i arbejdet med henblik på at få noget gang i Københavns Havn også med udbygningen af Københavns Havn, men jeg må nok sige, at jeg synes i nogen grad, vi i udvalget kommer til at stå på en bund, der ikke er bedre funderet, end den var i sidste samling.

Aage Brusgaard (FP):

Lad mig først sige, at Fremskridtspartiet er enig i hovedsigtet med lovforslaget, nemlig at omdanne Københavns Havn til en moderne,

tidssvarende og konkurrencedygtig havn, der kan bestå langt frem i tiden, og sørge for, at det havneareal, der på nuværende tidspunkt og fremover ikke længere skal bruges til havnedrift, sælges og overgår til andet formål. Her er vi enige både med regering og med de øvrige ordførere.

Dér, hvor vi er uenige i lovforslaget, er f.eks. i § 1, hvor der bl.a. står, at trafikministeren opretter et aktieselskab, hvis aktiekapital ved stiftelsen indskydes af staten. Altså igen et offentligt ejet aktieselskab. Ligeledes er vi uenige i § 13, stk. 2, hvor der står, at Københavns Havn A/S og Københavns Havnefront kan optage lån. Det vil altså sige, at denne øvelse går ud på at danne et aktieselskab samt en særlig statsforvaltningsenhed. Man kan vel udtrykke det sådan, at der laves et offentligt skalkeskjul ved at oprette et aktieselskab, som låner penge og har en gæld. Det fremgår så ikke af den offentlige gældsætning, men det er alligevel en offentlig gæld, fordi staten alene kautionerer for gælden.

Ligeledes må jeg kritisere § 3, stk. 2, hvoraf det fremgår, at staten som aktionær på generalforsamlingen vælger mindst 4 medlemmer af bestyrelsen, mens finansministeren, industriministeren og trafikministeren udpeger hver et medlem til denne bestyrelse. Også her vil man have mulighed for at sætte gode gamle partisoldater ind for at styre et område, som de måske ikke har forstand på. Vi har jo set i andre sammenhænge, at når det offentlige skal udpege bestyrelsesmedlemmer og lignende, bliver de offentlige midler ikke forvaltet ansvarligt. Vi kan tage eksempler som boligselskaber og overbelåningsager osv., der er kommet frem i dagslyset det sidste par år.

Hvad vil Fremskridtspartiet i stedet? Vi vil meget hellere privatisere Københavns Havn. Det vil sige, at de områder, som i dag enten ikke bliver udnyttet effektivt til havneformål, og de arealer, som ikke i fremtiden skal udnyttes effektivt, udbydes til salg. Det salgsprøven, der kommer, skal naturligvis benyttes til at nedbringe Danmarks samlede, offentlige gæld.

De arealer, der fortsat skal bestå som havneområde, skal også udbydes til salg til private internationale investorer – og også gerne danske investorer. Vi kunne tænke os rederisamenslutninger, banker og forsikringsselskaber, der kunne tænke sig at købe et stort kompleks